

Omar el Karib:
Sport a tělovýchova v Soběslavi
Posudek diplomové práce

Autor si ve své diplomové práci stanovil velice skromný cíl: „pokusit se přiblížit vývoj tělesné výchovy a sportu ve městě Soběslavi od vzniku moderního sportu až do současnosti za využití všech dostupných pramenů a výpovědí pamětníků“ (s. 2). Jak postupoval a jak se mu daný cíl podařilo naplnit?

Vedle úvodu, metodologické části s rozбором pramenů a závěru rozčlenil svou práci na pět částí, v nichž se postupně věnoval představení města Soběslavi, sokolské organizaci, jednotlivým sportovním odvětvím, školní tělesné výchově a nejúspěšnějším sportovcům, kteří jsou s městem spojeni. Přitom v jednotlivých kapitolách, případně jejich podkapitolách, si zvolil chronologické hledisko.

Se vznikem sokolské organizace v roce 1885 se v Soběslavi začaly rozvíjet moderní tělovýchova a sport. Autor představuje soběslavský Sokol v souvislosti s vývojem sokolského hnutí, zaměřuje se nejen na vnitřní rozvoj organizace, ale i na její podíl na celosokolských, resp. všesokolských událostech.

Jádro diplomové práce však tvoří přehled vývoje jednotlivých sportovních odvětví. Autor je seřadil podle svých slov „podle klasifikace sportovních výkonů v pořadí: kolektivní, senzomotorické, rychlostně silové a vytrvalostní, technicko-estetické výkon, úpolové výkony, výkony spojené s ovládním stroje, náčiní či zvířete“ (s. 12), což znamená, že za sebou následují: házená, lední hokej, fotbal, volejbal, basketbal, softbal, florbal, lehká atletika, šachy, kuželky, sportovní gymnastika, kulturistika, tenis, stolní tenis, karate a tai-či, aikido, Aeroklub, cyklistika, kanoistika, Relax fitness (aerobik, squash, badminton) a vodní záchranná služba. Řazení poněkud kuriózní, ale umožňující postavit do čela dva na úspěchy nejvýznamnější soběslavské sporty házenou a lední hokej (jediné odvětví, které působilo na celostátní úrovni!).

Při zpracovávání jednotlivých tematických celků autor velice často narážel na nedostatek primárních pramenů, které z valné části vzaly za své při tragické povodni v létě 2002, a využíval proto především almanachů vydaných k různým výročím, ke kronikám města, velice často využíval vzpomínky pamětníků. Tato skutečnost ho vedla více k popisnému pojetí, ke kronikářským záznamům, k analytice než k analýze, proto v daleko větší míře ulpíval na detailu a jen zřídkakdy se dostal k obecnějším závěrům. Přitom se leckde nabízely samy – například takřka ve všech odvětvích se soběslavský sport rozvíjel jako výkonnostní s důrazem na výchovu mládeže, takřka ve všech odvětvích hrály rozhodující roli významné osobnosti (třeba tělocvikář Wala ve volejbalu a v kanoistice) nebo instituce (třeba Dům dětí a mládeže), které se zasadily o poznání a první krůčky nových sportovních oborů, takřka ve všech odvětvích docházelo k rozmachu v období společenského útlumu (na počátku čtyřicátých, padesátých nebo sedmdesátých let). Za daných podmínek však – podle mého názoru – i takovýto souhrn sebraných faktů má svoji platnost, díky autorově důslednosti a pečlivosti lze z něho vycházet při populárních pracích o historii tělovýchovy a sportu v Soběslavi či při budoucím, skutečně analytickém zpracování tématu. V tom vidím největší přednost předkládané diplomové práce.

Otázky: 1) Diplomant se ve své práci zmiňuje i o výstavbě některých sportovišť, např. sportovní komplex Soliny, což považuji za další pozitivum předkládané práce. Několikrát se zmiňuje i o úmyslu, ba peněžních sbírkách, vystavět v Soběslavi sokolovnu. Odtud pramení moje první otázka: Postavili soběslavští sokolové svou vlastní budovu se zázemím pro tělocvičnou a další činnost? Jestli ano, kdy a jaký byl další osud této budovy?

2) V textu se autor zmiňuje o provozování některých sportů v meziválečném a válečném období v rámci Dělnické tělocvičné jednoty. Protože existovala, musela i vzniknout a mít nějaký osud. Můžete přiblížit její historii?

Závěr: Předkládaná práce Omara el Kariba shromáždila spoustu detailních informací a údajů o vývoji sokolské organizace a jednotlivých sportovních odvětví v jihočeské Soběslavi a na poli regionální historiografie je nesporným přínosem. **Proto ji doporučuji k obhajobě.**

Praha 22. září 2008

PhDr. František Kolář, CSc.